

berusede Personer give sig af med Cyklekørsel. Det er i den almindelige Lovgivning Reglen, at naar Personer ere berusede og i en saadan Tilstand komme til at overtræde Loven, saa er Følgen, hvis Beruselsen ikke er alt for stor, at de slippe med en mindre Straf, men hvis Beruselsen er overvældende, og dersom vedkommende ere plakatfulde, saa bortfalder alt Strafansvar. Det er Lovens Regel. Men hvad skal nu gælde efter Flertallets Forslag? Man har i Københavns Politivedtægt en Bestemmelse herom, der lyder saaledes: „Ingen, som er drukken eller af anden Årsag upaalidelig, maa køre en forspændt Vogn. Er Vognen betroet den paagældende af nogen anden, er denne tillige undergiven Strafansvar“. Skal denne Kørselsregel ogsaa gælde for Cyklekørsel? Jeg rejser blot Spørgsmaalet og forudsætter, at den ærede Ordfører vil drage Omsorg for, at dette og flere andre Spørgsmaal blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse inden Sagens tredje Behandling.

Min principale Stilling til Lovforslaget er altsaa den, at jeg ikke ønsker det fremmet og ikke agter at stemme for det ved den endelige Behandling. Jeg opfordrer ærede Medlemmer til at stemme for det under Nr. 18 fremsatte Ændringsforslag, som ubetinget maa foretrækkes fremfor Flertallets Forslag, saafremt der skal lovgives paa dette Omraade. Hvad i øvrigt Flertallets Ændringer angaar, da lægger jeg kun ringe Vægt paa, om man vedtager dem eller forkaster dem, da de ingen videre Betydning kunne have for Sagens principielle Afgørelse.

Scharling: Efter den ret udførlige Omtale, som det foreliggende Forslag med tilhørende Betænkning har været Genstand for baade fra den ærede Ordfører for Flertallet og fra den ærede Ordfører for Mindretallet, skal jeg kun gøre nogle korte Bemærkninger angaaende min særlige Stilling til Sagen. Lovforslaget er vist nærmest fremkommet som et Udtryk for Cyklisternes Ønske om at faa almengyldige Regler for Cyklekørsel, saa at de ikke nødes til, hver Gang de komme ind i en ny Jurisdiktion eller et nyt Amt, at faa at gøre med ny Regler, og der er jo utvivlsomt noget berettiget i dette Ønske. Mit Standpunkt over for Lovforslaget har nærmest været det, at der omvendt fra de vejfarendes og særlig Fodgængernes Side kunde være al god Grund til at ønske nogle Bestemmelser, der betryggede dem imod den Hensynsløshed, som ofte udvises fra

vore Cyklistere. Jeg har søgt i Udvalget at gøre dette sidste Standpunkt gældende, men jeg erkender selvfølgelig fuldt ud, at man ved en Lov som denne maa tage Hensyn til begge Sider. Jeg har derfor ogsaa under Sagens Behandling strakt mig saa langt som muligt over for Forslagsstillerne og resigneret saa meget som muligt med Hensyn til de Bestemmelser, som jeg i og for sig kunde ønske vedtagne. Naar jeg derfor har sluttet mig til Flertallets Forslag, tilkendegiver det ikke ubetinget fra min Side, at jeg finder Forslaget med disse Ændringer fuldt tilfredsstillende og betryggende for de Interesser, som jeg ønsker varetagne, men det tilkendegiver, at jeg betragter de foreliggende Ændringer som Forbedringer af det fremkomne Forslag, og at jeg tror, man efter Omstændighederne vil kunne slaa sig nogenlunde til Ro med det Resultat, der derved vil fremkomme. Det er derfor heller ikke min Sag at imødegaa den ret skarpe Kritik, som fremkom fra den sidste ærede Taler over for Forslaget og Flertallets Ændringer. Jeg maa dog, da jeg har givet disse min Tilslutning, hævde, at de næppe ere saa urimelige og latterlige, som den sidste ærede Taler vil gøre dem til. Jeg skal særlig bemærke, at den Passus i § 3, som det ærede Medlem mente eventuelt kunde paaføre Brandvæsenet ret betydelige Mulker, naar det nemlig ikke overlod den cyklende en Strækning af Vejen paa mindst 1½ Meters Bredde, jo ikke gælder for Byerne, men kun for Landet og derfor næppe faar nogen særlig praktisk Betydning. Jeg skal indskyde den Bemærkning, at jeg har fundet det noget betænkeligt, at man har villet benytte Angivelsen af Vejbredden i Meter, medens man vedblivende fra dette Tings Side ikke synes at ville gaa ind paa Metersystemets Indførelse. Det bliver saa meget mere paafaldende, som der her altsaa foreligger to Ændringsforslag, nemlig under Nr. 3 og Nr. 8, af hvilke det ene udtrykker sig i Alen, det andet i Meter. Jeg tilstaar, at jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt de mødende, som skulle overlade Cyklisten disse 1½ Meter, altid ville have en klar Forestilling om, hvor meget dette i Grunden udgør, men jeg har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til paa disse i sig selv meget underordnede Punkter at stille Underændringsforslag. Jeg tror ogsaa, at den ærede sidste Taler gik lidt for vidt, naar han mente, at Ændringsforslag Nr. 8 vilde føre til, at en Rytter skulde sidde med højt oprakt Arm paa Hesten. Det forlanges kun, at han skal give Tegn med